

ASSISI-NYT - JULEN 2006

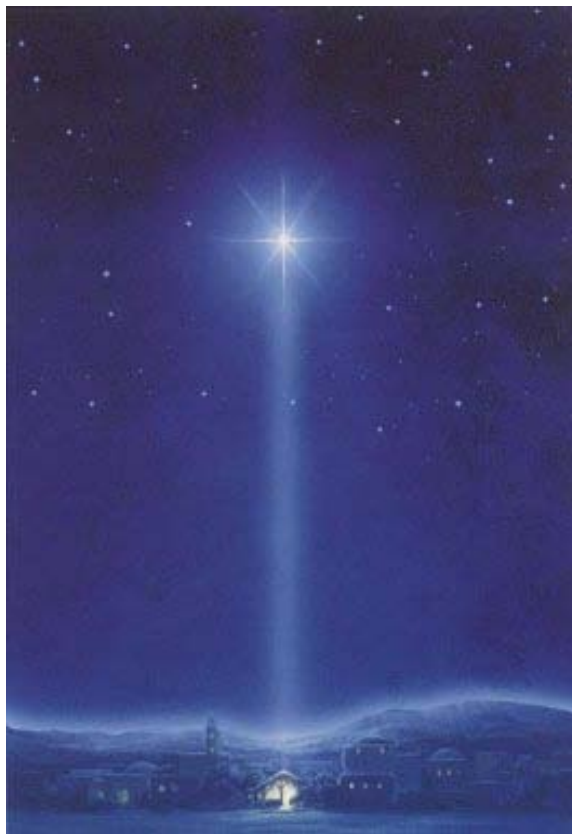
*Udsnit af Betlehems-scenen på plænen foran
Basilica di San Francesco, Assisi, d. 14. december 2006
Stalden med Maria og Josef*

Kæreste Assisi-venner.

Til tonerne fra *"Stille Nacht"* og anden smuk julemusik, som Engleriget har nedfældet til sensitive komponister gennem århundrederne, påbegynder jeg denne julehilsen til jer alle. Indimellem kigger jeg ud af vinduet ud over den vidtstrakte dal, der folder sig ud for mine øjne. Det er som om, at den tindrende sol og blå Maria-himmel velsigner et smukt patchwork tæppe af spirende grønne og brune marker, knejsende, mørkegrønne cypresser og mange forskelligartede stedsegrønne nåletræer, de løvfældende træers gule blade samt grønne græsarealer. I denne stemning føles Engleriget som et sitrende nærvær af forventning og ekstatiske glæde over den gave fra Gudsriget, som blev givet til Menneskeheden og Jorden i Den Hellige Nat for godt 2.000 år siden. Nåden fortsætter med at strømme til os hvert år i form af Gudsrigets hjælp til at stimulere og levendegøre alle sensitive hjerter, og er vi stille i vort indre stemmes vore hjerter og sind til på dybere og dybere måder at modtage julens indre mysterium: Fødslen af Kristus som Kærlighedens og Medfølelsens hjerteflamme. Gud tændte et lys for Menneskeheden og Jorden i Den Hellige Nat, og hvert år til jul har vi en enestående mulighed for at lade dybere og dybere lag af vore hjerter og væsen vækkes og forvandles af julens indstrømning af fred, glæde og kærlighed gennem Kristus og Maria og det store

Englehierarki. Jo mere vi kan lade os være uberørte af julens stress, kommercielle fokus og de mange andre ydre krav, som vi møder i vor vestlige kultur i denne tid, og jo mere stille og absorberet indad, vi evner at være, jo dybere kan vi modtage det glade budskab, som englen over Betlehem forkyndte for hyrderne:

"I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: "Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe". Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang: "Ære være Gud i det højeste og på Jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!" (Lukas 2, 8-15)

Assisi er nu julepyntet med især julekrybber i alle forretninger og hjem, og på plænen foran Basilica di San Francesco er der i år opstillet et endnu større og smukkere krybbespil end tidligere. Halvdelen af den store plæne er inddraget til en stald, butik, brønde og forskelligt markarbejde, og det hele er omgivet af figurer i naturlig størrelse, der forestiller Josef, Maria, hyrder, arbejdende kvinder, mænd, børn samt dyr. Jesusbarnet må vi endnu vente lidt på, idet han først kommer i sin krybbe julenat efter midnatsmessens afslutning, og De Hellige Tre Konger ser vi også først i dagene efter Jesu fødsel. Menneskefigurerne er iklædt dragter syet af kvinder fra Palæstina, og når

vinden bevæger dragterne, ser det især i mørket ud som om, at det er en levende Betlehems-scene, der udspiller sig for vore øjne. Opløftende er det at opleve alle de børn fra børnehaver og skoler, der ledet af deres lærere, besøger Betlehems-scenen og med store, glade øjne og mange kommentarer lytter til beretningen om Jesu fødsel. Bagefter går de i flok – de små hånd i hånd – ind i basilikaen, hvor de mødes af Franciskanerbrødre, der veloplagte fortæller om Frans og hans liv. Det er helt tydeligt, at også de voksne nyder den glædesfyldte stund sammen med børnene.

Også Assisis pyntning over gaderne er nu kommet på plads. I år har en kunstnergruppe skabt en julepyntning, som vi umiddelbart ikke er så begejstrede for. I stedet for de meget smukke og stemningsfulde rækker af lys, som ligner stjerner, der falder ned fra himlen, er der i år over Assisis smalle stræder ophængt hundreder af hvide fredsduer. De oplyses af blå projektører, og da de er selvlysende, skinner de i det blålige skær. Symbolikken er jo smuk og passer godt til Assisi som byen, hvorfra fredens vibrationer spreder sig, men de fleste af os, der bor her er nu enige om, at det giver en meget smukkere stemning med de faldende stjerner.

Du kan læse meget mere om julen i Assisi og om den indre jul, som vi alle hjælpes i at gennemleve, i *ASSISI-NYT – julen 2005* samt *ASSISI-NYT - nytåret 2005/2006*, som findes på vor hjemmeside. Især hvis du i denne tid er præget af en uforklarlig tyngde og træthed, vil jeg anbefale dig at læse sidste års julebrev. Her i Assisi er det også i år min oplevelse, at Gudsrigets hjælp til den levendegørelse af kollektive hjertelag, som kulminerer julenat og de første juledage med en indstrømning af den solagtige, ekstatiske Kristus-kærlighed, især i disse dage før jul sker i form af en indstrømning af den dybe, medlidende Kristus-kærlighed. Det er en meget smuk og dybt helliggørende strøm og vibration, som det dog for mange lysarbejdere kan være vanskelig at virke i, når vore legemer og hjertecenter samtidigt er koblet ind i den kollektive tyngde, som søges forløst.

Overgivelse til fødslen af Kristus i vore hjerter – livet i Assisi i adventstiden
I hele adventsperioden i december går Franciskanerne og Klarisserne i Assisi ind i en daglig spirituel forberedelse med messer, bønner og meditationer, som sammen med vort eget individuelle indre arbejde gør os parate og åbne til på dybest mulig måde at modtage Helligånden under de store fejring, som finder sted fra midnatsmessen julenat gennem juledagenes og Hellig Tre Kongers store messer.

Som et symbol på bod, faste og overgivelse celebrerer præsterne i adventstiden i lilla messehagel vekslende med de relativt få messer, som har et særligt andet fokus, nemlig rød for Helligånden og martyriet samt hvid for fest. Vi får særlig hjælp fra Maria til denne indre forberedelse, især under den Maria-Novena (forberedelse) og store fejring af Marias uplettede undfangelse, som finder sted hvert år i dagene op til d. 8. december, og hvor præsterne på festdagen d. 8. er klædt i hvidt/guld. Også i år var Maria-fejringen en uendeligt smuk ”krone” på fordybelsen i Assisi, som vi delte med den gruppe, der deltog i Maria-retrætet i december. Basilikaens kor sang, så det fornemmedes som om, at Engleriget som ad en gylden stige blot kunne stige ned ad de tonespor, som dannedes op i Himlen. Efter denne smukke fejring kunne vi - fyldte i legemer og hjerter af *”the Spirit of Assisi”* – med taknemmelighed se tilbage på en uge med dyb overgivelse og hjælp til Menneskeheden og Jorden.

*Santa Lucia messe d. 13. december 2006
i Basilica di San Francesco, underkirken*

Santa Lucia fest i Assisi

December byder på en særlig fest, nemlig festen for Santa Lucia, som jo ikke mindst celebreres i Sverige og også i vor tid i øvrige lande i Norden og Europa med et meget smukt og stemningsfuldt optog af børn eller unge kvinder, der hvidklædte med lys i hår og hænder synger den smukke sang om Santa Lucia, som oprindeligt stammer fra Napoli. I Assisi er det også en særlig festdag, især hos de Svenske Brigittasøstre, som hvert år laver optog for deres gæster. På Lucias festdag har Franciskanerordenen på Sacro Convento gjort det til en tradition at modtage de nok omkring 300 fysisk og mentalt handicappede unge og voksne, som bor på de to behandlingshjem i Assisi, "*Istituto Serafico*" samt "*Istituto Padre Ludovico da Casoria*". Disse to hjem blev stiftet af to franciskanerpræster i begyndelsen af forrige århundrede, og siden da har franciskanske brødre og søstre dedikeret sig til i Frans' ånd at tage sig af denne gruppe i Menneskeheden, som tidligere havde så uendeligt ringe vilkår. Sammen med deres hjælpere (søstre, brødre og ansatte medarbejdere) kommer de handicappede d. 13. december hen mod aften til Frans' Basilika, hvor Assisis biskop er hovedcelebrant under en messe koncelebreret af franciskanerpræster i en fyldt kirke. De unge munke og nonner havde dannet et kor, og sang under messen nogle af de mest opløftende og glædesfyldte franciskanske sange, der bevirkede, at de handicappede lyste op og med jubel og klappen istemte de lidt usædvanlige salmer. Efter messen er de handicappede inviteret til en festmiddag i det smukke refektorium på Sacro Convento, hvor der spises en 4-retters middag, synges og danses kædedanse, og også rullestolsbrugere deltager i dansen bistået af deres hjælpere. Pater Mizzi og jeg deltog i år i messen og festmiddagen, og det var med stor glæde, at vi oplevede det smukke forhold og samarbejde mellem munke, nonner, hjælpere og handicappede. Vi bemærkede, hvordan mange hjælpere kyssede og krammede de handicappede i stor hengivenhed, og hvordan denne hengivenhed var

gengældt. Vore kære medbrødre og –søstre, der synes at leve så svært et liv med såvel fysiske som psykiske handicap, var tydeligvis ikke bare selv glade og kærlighedsfyldte, men også en kilde til glæde og kærlighed for os andre, øjensynligt mere ”privilegerede” mennesker. En ung multihandicappet pige lige over for os var et smukt vidnesbyrd. Hun var blind og psykisk retarderet, og så ud som om, at hun var absorberet ind i en virkelighed langt fra den ydre. Hun sad og spise, mens et smil så stort og lysende bredte sig over hendes ansigt. Mon hun kommunikerede med englens? Jeg tænkte under middagen ofte på de store kristne skikkelsers forståelser af, at i det mest ”usle”, fattige og lidende menneske møder vi Jesus. Padre Pio udtrykte det på den måde, at i os alle bor Kristus, men i de fattige, nødstedte, lidende og handicappede bor Kristus dobbelt.

Festmiddagen for de handicappede i refektoriet på Sacro Convento

Jeg tror ikke, at vi er mange i Norden, der egentligt kender til historien om Santa Lucia. Jeg har derfor valgt at dedikere dette nyhedsbrev til Kristendommens martyrer, og vil nedenfor fortælle om *Santa Lucia* og *San Lorenzo*, eller på dansk Sankt Laurentius, som med sit budskab om omsorg for næsten er en af mine ”yndlingsmartyrer”.

Årets store julekoncert fra Assisi

Juletiden i Assisi og Umbrien er et overflødhedshorn af levende krybbespil og koncerter. En af disse koncerter er af helt særlig betydning, nemlig den årlige fredskoncert fra Frans' overkirke. Den afholdtes for 21. gang i lørdags og transmitteres i Eurovision af den **statslige italienske tv-kanal, RAIUNO, d. 25. december kl. 12.25** efter Pavens velsignelse "Urbi et Orbi" fra Peterspladsen, som starter kl. 12.00. Det er hvert år en meget smuk koncert med en verdenskendt dirigent, RAIUNO's store symfoniorkester, et børnekor med spæde stemmer samt forskellige solister – i år var det

tenoren José Cura, en gruppe "Los Calchakis" fra Latinamerika samt børnekoret "Mozart Knabenchor Wien". Igen i år var jeg så heldig, at Pater Mizzi havde kunnet skaffe os billetter til koncerten, som ellers er forbeholdt særligt inviterede gæster, heriblandt Italiens, Umbriens og Assisis kendte politiske, åndelige og kulturelle personligheder. Også i år var julekoncerten uendeligt smuk, og under "Stille Nacht", "Ave Verum Corpus" af Mozart og "Adeste Fideles" sang børnekoret så inderligt og bevægende, at Engleriget steg ned med sine smukke, subtile vibrationer. Det er en gave at sidde i den storslåede overkirke med den smukke indstrømning fra Gudsriget og lytte til klassisk musik i verdensklasse, mens øjnene hviler på de smukke fresker, der fortæller om Frans' liv. Den redigerede koncert, der transmitteres d. 25. december, er altid suppleret med smukke indslag fra Assisi, der gør den endnu mere stemningsfyldt og smuk. Flere lande sender koncerten direkte d. 25. december, mens den senere sendes i USA, Sydamerika, og mange andre lande, ligesom den sendes i Alitalias langdistance-fly.

Koncerten er også tidligere blevet sendt i dansk tv, men det ser desværre umiddelbart ikke sådan ud i år, i hvert fald ikke d. 25. december. Har du parabolantenne, vil du dog sandsynligvis kunne se koncerten over den italienske hovedkanal RAIUNO eller måske på et forskudt tidspunkt via Sverige og Norges TV.

*Præsentation af julekoncerten d. 16. december 2006
i Basilica di San Francesco, overkirken*

Et franciskansk fredarbejde under Den Kolde Krig

Starten på denne tilbagevendende julekoncert i Assisi er et resultat af et særligt fredsarbejde, der tog sin begyndelse i 1983. I foråret 1983 afholdt Franciskanerordenen, OFM Conv., sit kapitelmøde (møde for hele ordenen, der finder sted hvert 4. år) på Sacro Convento i Assisi. Pater Mizzi var delegeret på dette kapitelmøde, idet han blev valgt som repræsentant for provinsen Malta. Pater Mizzi fortæller:

”Vi var midt i Den Kolde Krig mellem Vest- og Østblokken, og et af emnerne på mødet var frygten for, at en verdensomspændende atomkrig mellem USA og Sovjetunionen ville bryde ud. Der var en meget reel risiko for en sådan katastrofe, som lå som et lag af frygt i hele menneskeheden. Ved afslutningen af kapitletmødet blev det besluttet, at også vi Franciskanere i Assisi måtte forsøge at gøre noget for at fremme freden. Vi besluttede at sende et budskab samt en invitation til Sovjetunionens præsident Andropov og USA’s præsident Ronald Reagan om at komme til Assisi for at tale om fred. Budskabet, som blev overgivet præsidenterne af de to landes ambassadører i Rom, blev modtaget med taknemmelighed, men de modtog ikke invitationen om at komme til Assisi. I 1984 besluttede vi så at sende en delegation af franciskanske brødre fra Assisi til både Det Hvide Hus i Washington og til Kreml i Moskva. Delegationens budskab om at arbejde for fred og ikke krig blev modtaget med stor respekt og varme af de to præsidenter. Gorbachev blev herefter udnævnt til Sovjetunionens præsident, og igen søgte vi at fortsætte fredsbestræbelserne ved at sende en delegation fra Assisi til Island, som mødtes med Gorbachev, da han opholdt sig i Reykjavik. I april 1986 skete den frygtelige ulykke med atomreaktoren ved Tjernobyl i Ukraine, og nu inviterede vi USA’s og Sovjetunionens to ambassadører i Rom til Assisi for at tale om fred. Ambassadørerne modtog invitationen og i december 1986 kom de til Assisi, hvor vi først havde samtaler om fred med dem på Sacro Convento og dernæst ledsagede dem til et møde på Assisis rådhus på Piazza del Comune. Mødet med ambassadørerne afsluttedes med en koncert i Basilica di San Francesco, som blev den første af de nu 21 julekoncerter, der hvert år er udgået fra Assisi.

Kun tre år senere efter denne første koncert, i 1989, faldt Berlin-muren, det kommunistiske styre i Sovjetunionen og Østeuropa brød efterfølgende sammen, og Den Kolde Krig blev afløst af begyndende dialog og samarbejde mellem supermagterne og Europas før så adskilte stater. I 1990 mødtes præsidenterne, Gorbachev og Bush Senior, på Malta, hvor den første aftale om eliminering af nogle af de frygtede våbenlagre, som supermagterne havde opbygget under Den Kolde Krig, blev underskrevet. I 1991 var jeg for første gang i Rusland, hvor jeg deltog i et interreligiøst møde. Vi blev modtaget af Gorbachev i Kreml. Senere blev jeg interviewet til kommuniststyrets officielle avis, og artiklen blev illustreret med et foto, hvor jeg var iklædt min munkekutte! Jeg måtte næsten knibe mig selv i armen over, at vi nu lykkeligvis var kommet så langt, at religiøse ledere åbent blev modtaget i Kreml og fik spalteplass i det officielle nyhedsmagasin.

Det er mit indtryk, at også det historiske fredsmøde i Assisi i 1986, hvor Pave Johannes Paul II sammen med religiøse ledere fra alle større religioner i verden for første gang bad for fred sammen, spillede en stor rolle i denne fredproces – naturligvis sammen med mange andre fredsbestræbelser. ”The Spirit of Assisi” begyndte at gøre sit dybere arbejde, og selvom vi stadigvæk har meget at gøre i samarbejde med Gud, så breder freden sig til flere og flere stater og befolkningsgrupper i verden!”

Martyrer i Den Katolske Kirke

Gennem hele Kristendommens historie har mennesker måttet lide og dø for den tro, de ikke har ønsket at fornægte. Ikke mindst i de første århundreder efter Kristus var det mere reglen end undtagelsen, at man som kristen måtte gå i døden for sin tro, hvis man var åben om den. Alle Jesu apostle – på nær Maria – døde, så vidt vi ved, som martyrer, og tusinder fulgte i deres fodspor. I katakomberne i Rom skjulte de kristne sig, når de

celebrerede messer og bad deres bønner. Først da Kejser Konstantin i år 313 legaliserede Kristendommen, blev grundlaget lagt for, at denne i ca. år 380 under den efterfølgende kejser blev statsreligion i Romerriget. Nu begyndte de kristne at kunne praktisere deres tro i større åbenhed, og da troen blev udnævnt en statsreligion, blev den endda påtvunget alle befolkningsgrupper. Efterfølgende var det som bekendt ofte de kristne, der forfulgte anderledes troende. Også i vort ellers civiliserede hjørne af verden har der i vor tid været forfølgelser og udryddelse af hele grupper af mennesker på grund af deres religiøse, etniske eller kulturelle tilhørsforhold, tænk blot på nazisternes udryddelse af 5 millioner jøder under 2. verdenskrig, og de nylige folkedrab på Balkan. Ser vi på Afrika, kan det synes som om, at de blodige folkedrab og store lidelser fortsætter og stadigvæk er en del af en ”dyrekøbt” erfaringsdannelse i store befolkningsgrupper – også på trods af de mange bestræbelser på konfliktløsning i området fra Verdenssamfundets side.

Blandt de tidlige martyrer i den kristne kirke er der nogle, der er blevet en form for arketyper, og som dermed har været særligt elsket og værdsat gennem alle århundrederne. Blandt disse er **San Lorenzo** (Sankt Laurentius) og **Santa Lucia**, og også i dag findes der overalt på jorden kirker og klostre, der bærer disse helgeners navne.

San Lorenzo (Sankt Laurentius)

San Lorenzo blev født i ca. 230 i Spanien, men kom til Rom, hvor han blev en ledende skikkelse i den kristne menighed og udnævnt til ærkediakon og kirkens skattemester af Pave Sixtus II. Under kejser Valerian udbrød der nye kristenforfølgelser, og da paven i 258 blev ført af sted af de romerske soldater til sin henrettelse, faldt San Lorenzo grædende på knæ foran ham og udbrød: *”Hvor skal du hen? Tager du ikke din diakon med dig?”* Paven beroligede San Lorenzo med, at han snart ville følge ham. Kejseren var bekendt med San Lorenzos position som kirkens skattemester og forlangte at få udleveret kirkens skatte, hvad helgenen indvilgede i, men bad om 3 dage til at samle dem sammen. San Lorenzo gik ud i Roms gader og skænkede i løbet af disse tre dage alle kirkens rigdomme til de fattige, hvorefter han samlede disse nødstedte mennesker samt de spedalske, blinde, syge, enkerne, forældreløse børn og de gamle og førte dem til Kejser Valerian med budskabet: *”Her er kirkens skatte”*. Kejseren blev naturligvis rasende, og dømte San Lorenzo til en langsom og smertefuld død. Legenden fortæller, at han blev lagt på en rist og stegt under svag varme. Smerterne udholdt han med humor, idet det fortælles, at han undervejs sagde til kejseren: *”Nå, nu er den ene side af mig stegt. Vend så stegen”*. Han døde fire dage efter sin elskede pave med bønner om Roms omvendelse på sine læber. Han blev et stærkt vidne for sin samtids kristne, der følte sig styrket i deres tro, og hans historie spredte sig ud i hele den kristne verden.

San Lorenzo er begravet i den store Basilika i Rom, som er dedikeret til ham: ”Basilica San Lorenzo fuori le Mura”, en af de 5 store patriarkbasilikaer i Den Evige Stad, og efterfølgende har tusinder af kirker verden over fået hans navn. I Rom er der ikke mindre end 35 sådanne kirker. Også i Norden har vi disse kirker. Den protestantiske katedral i Lund, Sverige, blev indviet til San Lorenzo, ligesom den katolske kirke i Roskilde, Danmark, hedder Sankt Laurenti Kirke. Over hele den kristne verden blev han i de efterfølgende århundreder mindet og elsket med en særlig hengivenhed. Også i dag ved nok alle katolikker, hvem San Lorenzo var, og de nærer fortsat stor hengivenhed for den mand, der i Jesu efterfølgende demonstrerede, at Kristendommens største skatte er de udstødte i samfundet.

I kunsten vises han som diakon ofte med den rist, som han ifølge overleveringen blev brændt på. Han er naturligvis skytshelgen for de fattige samt for alle dem, der i deres virke har noget med ild at gøre, så som brandfolk, kokke etc. Hans festdag er d. 10. august.

San Lorenzo skænker kirkens skatte til de fattige

Santa Lucia, jomfru og martyr

Santa Lucia blev født omkring år 286 i Syrakusa på Sicilien. Overleveringen fortæller, at hun blev født af rige forældre. Da faderen døde som ung, var det moderen, der tog sig af Lucias opdragelse. Hun voksede op til at blive en endog meget smuk ung pige, og moderen lovede hende bort til en adelig men hedensk ung mand. Da Lucia imidlertid ønskede at give sit liv til Gud og ville skænke al sin rigdom til de fattige, lykkedes det hende at udsætte forlovelsen, mens hun inderligt bad Gud om at frelse sig fra det jordiske ægteskab. Moderen blev alvorligt syg, og Lucia fik hende overtalt til, at de sammen tog på pilgrimsrejse til det nærliggende Catania, hvor den hellige jomfru og martyr Sankt Agathe, som blev henrettet blot 52 år tidligere, lå begravet. Ved Sankt Agathes grav bad Lucia for sin mors helbredelse, og det siges, at helgenen viste sig for Lucia med følgende besked: *"Min søster, hvorfor beder du til mig om noget, du selv kan give din mor? Din tro har allerede helbredt hende"*. I taknemmelighed gav moderen herefter Lucia lov til at forblive ugift og til, at hun måtte skænke sin medgift til de fattige. Men den unge forsmåede ægtemand angav Lucia som kristen til den romerske kejsers statholder på Sicilien, og i år 303 – et af de blodigste år under kristenforfølgelserne – blev Lucia fængslet og tortureret. Uden at klage blev hun udsat for flere forskellige pinsler, som hun ved Guds indgriben overlevede, og først da bødlerne til slut stak et sværd i halsen på hende, døde hun, men ikke før end at hun havde modtaget Det Hellige Sakramente fra en tilkaldt præsts hånd.

Lucias navn henviser til lys (latin: Lux, italiensk: Luce), og dette er sandsynligvis grunden til, at hun blev skytshelgen for synet, og at hun særligt forbindes med lys. Hun blev i hvert fald elsket og æret i den tidlige kirke som en af de få kvindelige helgener, der fik sin egen specielle plads i liturgien.

Hendes grav befinder sig i Lucia-katakomben i Syrakusa på Sicilien, og der er siden rejst og ombygget en stor basilika over den, hvor den granitsøjle, hvor hun skulle være blevet henrettet på, står i koret.

I kunsten afbildes Santa Lucia ofte med martyriets sejrpalme og samt to øjne på et fad. Legenden fortæller, at en ung mand forelskede sig i Lucias usædvanligt smukke øjne, og at hun derfor rev dem ud og sendte dem til ham på et fad. Han lod sig herefter omgående kristne, mens Lucia af Gud blev forsynet med et par endnu skønnere øjne end tidligere. Hendes festdag falder d. 13. december både i Vest- og i Østkirken, og hun fejres derfor i overensstemmelse med sit navn som en lysfest i årets mørkeste måned.

Santa Lucia

ASSISI-NYT

Nu kan vi igen se tilbage på et år med månedlige nyhedsbreve fra Assisi, hvor modtagerlisten er yderligere vokset til nu over 500, og jeg ved, at mange sender det videre til interesserede i deres netværk, så det måske når op mod 1.000 modtagere eller mere. Det er pater Mizzi og jeg naturligvis glade for, især fordi det er vort indtryk fra de mange respons, vi modtager, at nyhedsbrevet hjælper mennesker til at holde kontakt i deres hjerter til *"The Spirit of Assisi"*, både mennesker, der ikke har været i Assisi endnu, og også mennesker, der har været på ophold i Guds by. Da de indre "arbejdsgivere" jævnlige beder om, at jeg prioriterer nyhedsbrevet højt, er det vort ønske og håb at kunne fortsætte den hyppige udsendelse under samme form, som det har udviklet sig til nu, hvor det sidste nye er, at der er medtaget flere fotos i den version af

nyhedsbrevet, der ligger på hjemmesiden, således at *"The Spirit of Assisi"* forhåbentligt udstrømmes endnu dybere til sensitive hjerter.

Hvis du er en af dem, der føler dig beriget af at læse nyhedsbrevene, og som både har mulighed og føler for at donere et valgfrit beløb til den interreligiøse dialogmission i Assisi, der gør det muligt at fortsætte og udvide den, modtages en sådan donation med stor taknemmelighed. Af en sådan donation i forbindelse med nyhedsbrevene vil evt. overskydende beløb i forhold til den interreligiøse dialogmission, gå til Sacro Convento og den vigtige mission, som dette moderkloster har i verden. Franciskanernes arbejde verden over hviler fortsat på donationer, idet de ikke, som nogle andre ordener, har ønsket at involvere sig i diverse erhvervsdrivende aktiviteter, men ønsker at virke tæt på det fattigdomsideal, som Frans lagde så stor vægt på ved sin stiftelse af de to tiggerordener, som i dag kendes som Den Franciskanske 1. og 2. orden (Franciskanerbrødrene af 1. orden og Klarisserne). Nyhedsbrevene udsendes naturligvis fortsat til alle de, der ønsker at modtage dem, uanset donation eller ej.

Basilica di San Francesco og Sacro Convento i sjældent snevejr

Historien om verdens mest elskede julesalme "Stille Nacht"

Som afslutning på dette nyhedsbrev vil jeg gerne fortælle den smukke historie om skabelsen af den elskede julesalme "Stille Nacht", som Pater Mizzi har fortalt mig. En ung, fattig præst, Pater Joseph Mohr, der havde sit virke i bjergbyen Mariapfarr nær Salzburg i Østrig, var et musisk talent.

Julenat i 1816 blev han kaldt ud til en fødende kvinde for at give hende Det Hellige Sakramente, idet man frygtede, at kvinden var ved at dø. Da han kom til den usle hytte, hvor den fattige kvinde netop havde født et lille drengbarn, så han ligheden mellem hendes svære situation og Marias fødsel af Jesus. Som ved et mirakel fik moderen det bedre, og Joseph Mohr gik herefter ud i den mørke, stille, hellige julenat, hvor det fortælles, at han følte sig inspireret til at skrive digtet "Stille Nacht".

Joseph Mohr gav digtet til sin ven, skolemesteren og organisten Franz Xaver Gruber, som satte musik til. Salmen blev for første gang opført julenat 1818 under midnatsmessen i Oberndorf, hvortil Joseph Mohr nu var blevet overført. Joseph Mohr døde i 1848 lige så fattig som han var kommet til verden, fordi han gav hele sin indkomst til uddannelse af unge mennesker og til pasning af de ældre i sognet.

Det var B.S. Ingemann, der i 1850 satte tekst til den danske version af ”Stille Nacht”, hvor sidste vers lyder så smukt:

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringer til store og små
bud om ham, som i krybben lå;
fryd dig, hver sjæl, han har frelst,
- fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

Med vore bønner om, at Kristus fødes i tusinder af menneskers hjerter verden over denne jul, sender vi begge vore bedste ønsker til jer alle om en inderlig, fredfyldt og glædelig jul.

De kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

Julestemning i Assisi december 2006

ASSISI MISSION ♦ Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net